

תת"ע 5982/12/14 - מדינת ישראל נגד יונגר יצחק

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5982-12-14 מדינת ישראל נ' יונגר
תיק חיצוני: 50210010125

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יונגר יצחק

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 21.11.2014 שעה 13:40 נהג ברכב פרטי מ.ר. 3155930 (להלן: הרכב) בדרך עפר מצפון לנחל אלכסנדר בין גבעת חיים לעין חורש, בקלות ראש, בניגוד לסע' 62(2) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר וטען כי האירוע היה בשטח ולא בכביש, הרכב עמד ולא הייתה נהיגה בקלות ראש.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידו:

עדי מילק, אשר רשם הזמנה לדין (ת/1) ומזכר (ת/2). סיפר כי המקום מוכר לו היטב, במקום שביל רגיל בין 2.5 ל-3 מטר, חזר על תוכן הדו"ח שהרכב של הנאשם בא מולו ובתוך זמן קצר הוא עצר אותו והם היו במרחקים קצרים. העד אינו זוכר באיזה מהירות נסע הנאשם, איפה הרכב שלו ושל הנאשם עצרו ואת גילאי הילדים שהיו ברכב.

הוצגו לעד תמונות מיום האירוע.

חיימוביץ נאוה, מתנדבת - רשמה מזכר (ת/3). ציינה שהאירוע זכור לה כאירוע טראומטי מבחינת התנהלות הנאשם, הייתה התלהמות מצד הנאשם, צרחות, הוא ניגש לדלת שלה, פתח אותה בכוח ודיבר אליה בצורה לא מכובדת. העדה זיהתה את התמונה שהציג לה הנאשם נ/1.

לא זוכרת באיזה שעה התחיל האירוע, לא ידעה לציין מרחק מרכב הנאשם, לא ידעה לפרט כמה אנשים היו באירוע.

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד וסיפר כי מדובר באירוע משמעותי שזוכר אותו. סיפר כי במהלך האירוע הרכב עמד מתחילה ועד למתן הדוח בשביל רחב כאשר רכבו היה מחציתו על השביל ומחציתו על שטח השדה שליד. הילדים אכן הוציאו את ראשם מהרכב אבל הרכב לא היה בתנועה.

הנאשם פירט את השתלשלות השיחות והתנהגות השוטרים, שהוא כעס אולם לא פעל באגרסיביות, נקש בחלון הניידת מספר פעמיים והשוטרת לא פתחה את הדלת וטען מהרגע הראשון שהרכב לא היה בתנועה. העד אישר כי הוא מסר לשוטרים שהוא עורך דין. לשאלות בית משפט מסר הנאשם כי הרכב שלו עמד כשתיים שלוש דקות כבוי כי יש שם נקודת תצפית יפה.

הנאשם הציג תמונה שצולמה בזמן האמת.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדותם של עדי התביעה והנאשם, התרשמתי מהופעתם בפניי, עיינתי במסמכים והתמונות שהוגשו מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ואנמק:

אין מחלוקת בנוגע לזמן, המקום ושהילדים הוציאו את ראשם מהרכב.

המחלוקת הינה האם הרכב היה בתנועה.

מעיון במסמכים שערכו עדי התביעה עולה כי המתנדבת נאווה חיימוביץ (2/ת) רשמה כי הבחינה ברכב נשוא האישום נהוג ע"י הנאשם "נוסע מולי בשביל וברכב 2 ילדים כשפלג גופם העליון יוצא מחוץ לגג ובמושב הקדמי ישבה ילדה כשהיא אינה חגורה בחגורת בטיחות" והעד עדי מילק הורה לרכב לעצור.

העד עדי מילק רשם בנסיבות המקרה (1/ת) כי הרכב נשוא האישום נהוג ע"י הנאשם הופיע מולו על השביל ובחלון הגג עמדו 2 ילדים וצעירה נוספת ישבה בכיסא הנוסע הקדמי ועוד מוסיף:

"וכן התקרב עם הילדים כשחלק גופם העליון מחוץ לגג האוטו תוך כדי נסיעה."

עוד ציין העד כי ראות יום טובה.

מעדותם של עדי התביעה עולה באופן ברור כי הרכב היה בתנועה ובא ממול רכבם של עדי התביעה.

עורך הדו"ח רשם את תגובתו הראשונית של הנאשם באופן מפורט כאשר רוב הרישומים אושרו ע"י הנאשם בחקירתו וטענתו שהרכב לא היה בתנועה לא מופיע בתגובתו. אומנם ציין הנאשם בהוכחות שהוא טען מלכתחילה כי הרכב לא היה בתנועה ושומר לשוטר שלא נסע, לא חקר את עורך הדו"ח בעניין זה, יתרה מכך בגרסת הנאשם סתירות.

כך למשל מסר הנאשם בעמ' 14, ש' 10-11 שרכבו עמד "מחציתו על השביל ומחציתו על שטח בשדה". ובעמ' 15

עמוד 2

ש'17-16 מסר " הרכב שלי היה מרביתו על השדה וחלק קטן על שביל".

הנאשם מסר כי רכבו פנה לכיוון מערב (עמ' 16 ש' 15-16) ושהשוטרים באו מכיוון מערב ממול (עמ' 17 ש' 11-13).

כמו כן מסר הנאשם כי המתנדבת שלפה את התעודה במרחק בין 15-20 מ' (עמ' 14 ש' 13-14 ועמ' 17 ש' 7-8) המעיד על כך שהנאשם היה ממוקם על השביל וממול רכבם של עדי התביעה .

כך שמעדותו של הנאשם ניתן להסיק כי עדי התביעה הבחינו בעבירה עוד בטרם שלפת התעודה והמפגש עם הנאשם ובמרחק שניתן היה להבחין ברכב נוסע. מה גם שאין הגיון להורות לנאשם לעצור אם הוא לגרסתו כבר עמד, ועוד שהנאשם מסר שעמד במקום רק מס' דקות.

מעיון בתמונות שהגיש הנאשם עולה כי ניתן להבחין בברור בין השביל לשדה.

הנאשם לא הביא עדים מטעמו, ואף לא את בתו הגדולה.

כמו כן אופן עמידתו של הילדים כשהרכב בתנועה מהווה נהיגה בקלות ראש על פי דין בלשון המעטה.

למען הסר ספק אציין כי לאחר שמיעת הוכחות ועיון במסמכים שהוגשו קובעת כי מקום ביצוע העבירה עונה על הגדרת "דרך" בפקודת התעבורה כי הוא מקום פתוח שיש לציבור זכות לעבור בו.

לאור האמור לעיל, מצאתי כי המסמכים ועדותם של עדי התביעה משקפים נאמנה את אשר ארע וקובעת כי רכבו של הנאשם היה בתנועה ונהיגתו מהווה נהיגה בקלות ראש .

שאר טענות הנאשם דינם להידחות על הסף וזאת לאור גדר המחלוקת והנימוקים שפירטתי לעיל.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה והנני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.